

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 07 OCTOMBRIE 2019

Tribunalul constituit din:

Președinte: Ifrim Valentina Steliana

Asistent judiciar: Iliescu Daniela Nicoleta

Asistent judiciar: Ianculescu Janina Alexandra

Grefier: Popovici Mădălina

Pe rol se află soluționarea cauzei privind pe reclamanta **SCARLAT ADRIANA**, în contradictoriu cu pârâta **SOCIETATEA MICROELECTRICA SA**, având ca obiect „obligatie de a face - eliberare adeverință”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, *la strigarea cauzei la ordine*, au răspuns reclamanta și pârâta, prin avocat Rădescu Dumitru, cu împuternicire avocațială la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței obiectul cauzei, părțile, legalitatea procedurii de citare.

Instanța constată că nelegalitatea procedurii de citare cu pârâta se acoperă pentru acest termen de judecată prin prezența reprezentantului său legal, reținându-se că citația nu a fost comunicată la sediul indicat de pârâta în întâmpinare.

Instanța dispune rectificarea sediului pârâtei în sistemul Ecris, respectiv, *cu sediul procesual ales la Cabinet de avocat „Rădescu Dumitru”, cu sediul în București, sector 3, str. Labirint, nr. 119A, persoana împuternicită cu primirea corespondenței fiind av. Rădescu Dumitru.*

În temeiul art. 219 din Codul de procedură civilă, instanța procedează la legitimarea reclamantei, identificată cu _____, ale cărei date de identificare au fost consemnate în caietul grefierului de ședință.

Instanța comunică pârâtei, prin avocat, un exemplar de pe răspunsul la întâmpinare.

Tribunalul pune în discuție verificarea și stabilirea competenței Tribunalului București - Secția a VIII-a Conflicte de muncă și asigurări sociale, față de dispozițiile art. 131 din Legea nr. 134/2010.

Reclamanta, având cuvântul asupra verificării competenței instanței, apreciază că Tribunalul București - Secția a VIII-a Conflicte de muncă și asigurări sociale este competent să soluționeze prezenta cauză.

Pârâta, prin avocat, având cuvântul asupra verificării competenței instanței, apreciază că Tribunalul București - Secția a VIII-a Conflicte de muncă și asigurări sociale este competent să soluționeze prezenta cauză.

Tribunalul, văzând dispozițiile art. 208, 210 din Legea nr. 62/2011 și ale art. 95 din Codul de procedură civilă, având în vedere că este investit cu soluționarea unui litigiu de muncă și față de faptul că domiciliul reclamantei este în București, astfel cum rezultă din acțiunea introductivă, constată că litigiul este de competența generală a instanțelor judecătorești, iar material, teritorial și funcțional consideră litigiul de competența Tribunalului București - Secția a VIII-a Conflicte de muncă și asigurări sociale.

Instanța pune în discuție estimarea duratei procesului.

Reclamanta, având cuvântul asupra estimării duratei procesului, arată instanței că estimează durata procesului la 1 lună.

Pârâta, prin avocat, având cuvântul asupra estimării duratei procesului, arată instanței că estimează durata procesului la 2 luni.

Tribunalul, în temeiul dispozițiilor art. 238 alineatul 1 din Codul de procedură civilă, estimează durata necesară pentru cercetarea procesului, față de materia pricinii, având în vedere și Hotărârea Colegiului de conducere al Tribunalului București nr. 5/15.02.2013, la 3 luni, putându-se reveni asupra duratei estimate, conform dispozițiilor art. 238 alineatul 2 din Codul de procedură civilă.

Tribunalul acordă cuvântul asupra propunerii de probe.

Reclamanta, având cuvântul asupra probatoriului, solicită instanței încuviințarea probei cu înscrisurile de la dosar.

Pârâta, prin avocat, având cuvântul asupra probatoriului, solicită instanței încuviințarea probei cu înscrisurile de la dosar, precum și proba testimonială cu un martor, Jalbă Ioan, care este administrator și care a participat la procesul de privatizare.

Reclamanta, având cuvântul asupra probelor propuse de partea adversă, arată instanței că nu este de acord cu proba testimonială propusă de pârâtă.

În temeiul dispozițiilor art. 255, 258 din Codul de procedură civilă, instanța încuviințează proba cu înscrisuri, apreciind-o ca fiind admisibilă și putând duce la soluționarea procesului.

Instanța respinge ca inadmisibilă și neutilă soluționării cauzei proba cu martorul propus de pârâtă, reținând că domnul Jalbă Ioan este chiar reprezentantul legal al societății, care nu poate să aibă și concomitent calitatea de martor în cauză, iar în calitate de reprezentant, acesta și-a exprimat punctul de vedere cu privire la cererea de chemare în judecată în cuprinsul întâmpinării.

La solicitarea instanței de a arăta dacă mai au alte cereri de formulat, părțile arată instanței că nu mai au alte cereri.

Nemaifiind alte cereri de formulat și nici alte incidente de soluționat, în baza art. 244 alineatul 1 din Codul de procedură civilă instanța declară cercetarea judecătorească încheiată, iar în temeiul dispozițiilor art. 392 din Codul de procedură civilă, declară deschise dezbaterile asupra fondului cauzei și acordă cuvântul în vederea susținerii cererilor și apărărilor formulate în proces.

Reclamanta, având cuvântul asupra fondului cauzei, solicită instanței admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, valorificarea adeverinței pentru sporuri și drepturi bănești pe care le-a primit în perioada 1985 – 2001, arătând că a participat la negocierile ultimului contract de muncă înainte de privatizare din partea Sindicatului, adeverință în care sunt prevăzute toate sporurile și toate drepturile bănești pe care le-a avut.

Învederează reclamanta că un contract nou nu poate să diminueze sporurile și drepturile bănești câștigate în celelalte contracte precedente, precizând că a fost în concediu de creștere copil din anul 1998 până în anul 2001, care nu reprezintă un concediu medical, iar pârâta are obligația de a elibera adeverința cu datele solicitate.

Pârâta, prin avocat, având cuvântul asupra fondului cauzei, solicită instanței respingerea acțiunii ca neîntemeiată, cu cheltuieli de judecată pe cale separată.

Învederează pârâta că a răspuns reclamantei în sensul că nu îi poate elibera acea adeverință pentru perioada anterioară privatizării, motivat de împrejurarea că în momentul privatizării, societății pârâte nu i-a fost predată Arhiva acestei societăți comerciale, iar înscrisurile de la dosarul cauzei atestă această împrejurare, din afirmația fostului director general nu rezultă că s-a predat Arhiva, ci doar că există autorizație de mediu și alte autorizații, iar afirmația că exista un proces verbal care atestă că s-ar fi predat Arhiva este una eronată, întrucât procesul verbal arată că s-au predat documentele contabile ale pârâtei și nicidecum Arhiva societății.

Pârâta, prin avocat, arată instanței că potrivit dispozițiilor art. 430 alin. 1, teza 2 din Codul de procedură civilă, există autoritate de lucru judecat cu privire la inexistența arhivei, care să fundamenteze eliberarea unei adeverințe pentru situația pe care o evocă reclamanta, existând 2 hotărâri judecătorești, una pronunțată de Tribunalul București, neapelată și una pronunțată de Curtea de Apel București, unde se consemnează expres că nu se poate atesta o situație despre care nu are cunoștință.

Arată pârâta, prin avocat, că temeiurile de drept pe care își fundamentează reclamanta cererea introductivă de instanță, respectiv art. 34 alin. 5, art. 40 alin. 2, lit. h), nu reglementează obligația angajatorului să elibereze asemenea adeverințe, ori pârâta a predat carnetul de muncă în momentul în care au încetat raporturile juridice.

Reclamanta, având cuvântul în replică, arată instanței că în contractul de privatizare se specifică faptul că s-au primit actele financiar contabile, statele de plată, iar acele procente se pot extrage din acele acte, specificându-se și faptul că au fost reconstituite toate actele doveditoare ale celor care au rămas angajați.

Pârâta, prin avocat, arată instanței că reclamanta face vorbire de 2 lucruri diferite, una fiind reconstituirea actelor și alta fiind operațiunea de colaborare între angajator și angajat.

În temeiul dispozițiilor art. 394 alineatul 1 din Codul de procedură civilă, Tribunalul declară închise dezbaterile și rămâne în pronunțare asupra fondului cauzei.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor prevăzute de art. 396 Cod procedură civilă, va amâna pronunțarea pentru data de 21.10.2019.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 21.10.2019, soluția urmând a fi pusă la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

Pronunțată azi, 07.10.2019, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte,

Asistent judiciar,

Asistent judiciar,

Grefier,

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 21 OCTOMBRIE 2019

Tribunalul constituit din:

Președinte: Ifrim Valentina Steliana

Asistent judiciar: Iliescu Daniela Nicoleta

Asistent judiciar: Ianculescu Janina Alexandra

Grefier: Popovici Mădălina

Pe rol se află soluționarea cauzei privind pe reclamanta **SCARLAT ADRIANA**, în contradictoriu cu pârâta **SOCIETATEA MICROELECTRICA SA**, având ca obiect „obligatie de a face - eliberare adeverință”.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședința publică din data de 07.10.2019, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 21.10.2019.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor prevăzute de art. 396 Cod procedură civilă, va amâna pronunțarea pentru data de 28.10.2019.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 28.10.2019, soluția urmând a fi pusă la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

Pronunțată azi, 07.10.2019, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte,

Asistent judiciar,

Asistent judiciar,

Grefier,

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
SENTINȚA CIVILĂ NR. 5905

Ședința publică din data de 28 OCTOMBRIE 2019

Tribunalul constituit din:

Președinte: Ifrim Valentina Steliana

Asistent judiciar: Iliescu Daniela Nicoleta

Asistent judiciar: Ianculescu Janina Alexandra

Grefier: Popovici Mădălina

Pe rol se află soluționarea cauzei privind pe reclamanta **SCARLAT ADRIANA**, în contradictoriu cu pârâta **SOCIETATEA MICROELECTRICA SA**, având ca obiect „obligatie de a face - eliberare adeverință”.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședința publică din data de 07.10.2019, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru datele de 21.10.2019 și 28.10.2019 când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei de față:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului București, Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale la data de 04.07.2019 sub nr. 20538/3/2019, reclamanta Scarlat Adriana, în contradictoriu cu pârâta Societatea Microelectronica S.A., a solicitat să se dispună obligarea pârâtului în calitate de fost angajator și deținător al fondului arhivistic, la emiterea și comunicarea unei adeverințe care să ateste salariul brut realizat în acord individual, menționarea sporurilor de vechime, sporurilor de fidelitate, sporurilor pentru lucrul în timpul nopții și alte sporuri și venituri de care a beneficiat în perioada 15.04.1985-24.11.2001.

În motivare, reclamanta a precizat că în perioada 15.04.1985-07.01.1997 a fost angajată a Societății Microelectronica S.A., având funcția de confectioner dispozitive semiconductoare, ulterior șef de atelier/ tehnician, în Compartimentul Mulare, Secția S220 în perioada 01.07.1997-29.02.1999, iar în perioada 20.02.1999-29.11.2001 având funcția de operator.

Având în vedere faptul că în Carnetul de Muncă, în perioada mai sus menționată nu au fost înscrise sporurile de vechime, fidelitate, acordul individual, sporuri pentru lucrul în timpul nopții, prime și alte venituri realizate (a se vedea anexa 2) a solicitat eliberarea unei adeverințe, cerere ce a fost respinsă.

S-a precizat că nu îi este conferită fostului angajator, prin lege, competența stabilirii acelor venituri care se valorifică la determinarea drepturilor de pensie, nici a veniturilor pentru care poate elibera adeverințe. Dimpotrivă, potrivit dispozițiilor legale, angajatorului îi revine obligația de a elibera solicitantului pensiei, fost salariat, actele doveditoare din care rezultă câștigul salariat brut/venitul lunar brut sau, după caz, venitul lunar asigurat, respectiv nu doar salariul tarifar sau de încadrare, sporul de vechime în muncă și sporurile cu caracter permanent, ci toate sporurile și adaosurile reglementate prin lege sau prin contractul colectiv/individual de muncă.

Societatea Microelectronica prin reprezentantul său legal încalcă prevederile art. 40 alin.2 lit. h din Codul muncii, potrivit cărora angajatorul are obligația de a elibera, la cerere, toate documentele

care atestă calitatea de salariat a solicitantului, dar și a obligației de a acorda salariaților toate drepturile ce decurg din lege, reglementată de art. 40 alin. 2 lit. c din Cod, drepturi care constau în eliberarea actelor doveditoare cu privire la veniturile obținute din muncă.

A fost solicitată încuviințarea probei cu înscrisuri.

La data de 07.08.2019, prin serviciul registratură, pârâta Microelectronica S.A. a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, cu cheltuieli de judecată.

În motivare, s-a arătat că societatea s-a privatizat în decembrie 1998 iar noul acționariat și-a început activitatea ca urmare a procedurilor legale cerute de Registrul Comerțului în ianuarie 1999. Contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni a fost singurul act încheiat de cumpărătorul persoană juridică privată cu FPS. Acesta conținea doar câteva anexe și nu s-a efectuat vreo predare-primire, cumpărarea fiind exclusiv de acțiuni și nu de bunuri imobile.

În urma adresei primite de la reclamantă au fost verificate evidențele și nu au fost găsite date sau acte privind-o pe aceasta.

Respectându-se prevederile contractuale cerute de FPS, s-a realizat disponibilizarea unui număr de 182 de salariați în perioada ianuarie-februarie 1999. Cu ajutorul și sub supravegherea directă a Direcției de Muncă Ilfov de la acel moment, prin personalul detașat, s-a reușit refacerea documentelor lipsă, a tuturor celor necesare, astfel încât personalul care a părăsit societatea să-și primească integral și la timp salariile compensatorii cuvenite. Cu aceeași ocazie s-a reglementat și situația salariaților rămași în societate, care au avut din acel moment actele de muncă în ordine, cu o evidență riguroasă, conform legii.

Această reglementare a documentațiilor de muncă nu s-a putut realiza pentru cei care, din diverse motive, nu au fost prezenți în aceea perioadă.

Din înscrisurile propuse ca probă de reclamanta Scartat Adriana, rezultă că aceasta a intrat în concediu post-natal la data de 20.05.1998, adică anterior privatizării, beneficiind de acest concediu conform legislației în vigoare, până la 29.11.2001, data când contractul său de muncă a încetat.

La data menționată în cartea de muncă, respectiv la data de 29.11.2001, reclamanta a primit toate actele necesare pentru a se înscrie la șomaj.

Prin eliberarea unei adeverințe prin care să ateste că reclamanta a beneficiat de niște sporuri, societatea MICROELECTRONICA S.A. ar săvârși infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută și pedepsită de art. 322 C.pen., precum și cea de instigare a reclamantei Scarlat Adriana la săvârșirea infracțiunii de uz de fals în fața Casei de Pensii a municipiului București.

Astfel, obligarea pârâtei MICROELECTRONICA S.A. la emiterea unei adeverințe din care să rezulte acordarea unor sporuri reclamantei ar constitui o obligație imposibil de realizat în lipsa oricărei informații despre activitatea acesteia anterioară privatizării, din lipsa actelor care să poată fi analizate, în afara situațiilor clare, în care există documente originale, semnate și stampilate de conducerea de la momentele respective, care să se afle în registrele societății, cu numere de intrare/ieșire sau alte semne distinctive corespunzătoare situației, conducerea societății nu poate să adeverească existența vreunui spor sau orice alte împrejurări.

La aceeași concluzie a ajuns, cu autoritate de lucru judecat conform art. 430 alin. 2 teza finală C.proc.civ.. Tribunalul București - Secția a VIII-s Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, prin sentința civilă nr. 9016/13.10.2016, rămasă definitivă prin neapelare, pronunțată în dosarul nr. 15034/3/2016.

În dovedire, s-a cerut încuviințarea probei cu înscrisuri și proba testimonială cu un martor.

Instanța a încuviințat și administrat pentru părți proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările, Tribunalul reține următoarele:

Așa cum reiese din consemnările efectuate în carnetul de muncă al reclamantei, în perioada 15.04.1985-29.11.2001, acesta a fost angajatul paratei Societatea Microelectronica S.A.

Din mențiunile efectuate în carnetul de muncă nu rezultă sporurile pe care reclamanta le-a încasat în această perioadă, fiind consemnată doar retribuția tarifară lunară, respectiv salariul de bază lunar.

Potrivit dispozițiilor art.40 al.2 lit. h) din Codul muncii, una din obligațiile principale ce-i revin angajatorului în executarea raporturilor de muncă este aceea de a elibera la cerere, toate documentele care atesta calitatea de salariat a solicitantului.

În baza art.34 alin.5 din Codul muncii, la solicitarea salariatului angajatorul este obligat să elibereze un document care să ateste activitatea desfășurată de acesta, durata activității, salariul, vechimea în muncă, în meserie și în specialitate.

Legea contabilității nr.82/1991 republicată prevede la art.25 și art.26 faptul că statele de salarii se păstrează timp de 50 de ani iar în cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii se vor lua măsuri de reconstituire a acestora, potrivit reglementărilor emise în acest sens, în termen de maximum 30 de zile de la constatare, iar în caz de forță majoră, în termen de 90 de zile de la constatarea încetării acesteia.

Potrivit art.96 alin.2 din Legea nr.263/2010 punctajul lunar se calculează prin raportarea câștigului salarial brut care a constituit baza de calcul a contribuției de asigurări sociale, la câștigul salarial mediu brut din luna respectivă, comunicat de Institutul Național de Statistică.

Totodată, în cazul în care în carnetul de muncă, pentru o anumită perioadă care constituie stagiul de cotizare, nu sunt înregistrate drepturile salariale, asiguratul poate prezenta acte doveditoare ale acestora.

În speța, față de actele normative incidente în materie pârâta, în calitate de angajator, are obligația de a elibera foștilor angajați care nu își pot dovedi stagiul de cotizare și vechimea în muncă prin înscrierile din carnetul de muncă adeverințe necesare la stabilirea drepturilor de pensie a acestora din care să rezulte toate veniturile brute, inclusiv sporurile cu caracter permanent și alte asemenea venituri pentru care s-a achitat contribuția de asigurări sociale, evidențiate în statele de salarii.

Tribunalul nu poate reține apărările pârâtei referitoare la faptul că nu a preluat documentele anterioare datei de 17.12.1998, când a fost privatizată societatea.

Se constată, pe de o parte, faptul că, potrivit mențiunii existente la contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni nr. 845/17.12.1998, art.7.2.4.2, "toate documentele contabile ca și celelalte acte doveditoare se află la sediul societății și sunt păstrate în conformitate cu legislația și practica din România".

Pe de altă parte, se reține că pârâta avea obligația de a reconstitui documentele contabile (statele de salarii), în situația constatării lipsei, a pierderii sau a distrugerii acestora. Această obligație există cu privire la toți angajații, inclusiv în ceea ce o privește pe reclamantă, împrejurarea că aceasta se afla în concediu post-natal la momentul reconstituirii actelor necesare pentru efectuarea plăților compensatorii pentru 182 de salariați neputând constitui o cauză exoneratoare de răspundere pentru angajator.

Prin întâmpinare, fostul angajator a recunoscut faptul că, în anul 1999 a constatat că actele salariaților erau întocmite precar, motiv pentru care, cu ajutorul și sub supravegherea Direcției de Muncă Ilfov, a procedat la refacerea documentelor lipsă. Împrejurarea că nu a înțeles ca, la acel moment, să clarifice situația tuturor angajaților, inclusiv pe cea a reclamantei, nu o poate deroba de obligația stabilită în sarcina sa de dispozițiile art. 40 alin. 2 lit. h din Codul Muncii.

Nu pot fi avute în vedere nici hotărârile judecătorești invocate, care nu îi sunt opozabile reclamantei, aceasta nefiind parte în respective procese.

Față de aceste considerente, constatând că pârâta nu și-a îndeplinit obligația stabilită de lege, instanța va admite acțiunea și va dispune obligarea acesteia să îi elibereze reclamantei adeverința privind toate veniturile realizate în perioada cât a lucrat în cadrul pârâtei.

Pentru aceste considerente expuse anterior, Tribunalul va admite acțiunea și va obliga pârâta să elibereze reclamantei o adeverință de salariat care să cuprindă următoarele mențiuni: denumirea

angajatorului, datele de identificare a persoanei, perioada în care s-a desfășurat activitatea, cu indicarea datei de începere și de încetare a acesteia, funcția, meseria sau specialitatea exercitată, salariul tarifar la orele lucrate lunar, salariul brut la orele lucrate lunar, denumirea sporurilor/veniturilor suplimentare pentru care s-au virat contribuțiile la asigurările sociale (cas și pensie suplimentară), procentul sau suma acordată, perioada în care a primit sporul/venitul suplimentar și temeiul în baza căruia s-a acordat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamanta **SCARLAT ADRIANA**, având _____, în contradictoriu cu pârâta **SOCIETATEA MICROELECTRICA SA**, cu sediul în *București, sector 2, str. Pictor Andreescu, nr. 1, ap. 3*, cu sediul procesual ales la Cabinet de avocat „Rădescu Dumitru”, cu sediul în *București, sector 3, str. Labirint, nr. 119A*.

Obliga pârâta să elibereze reclamantei o adeverință de salariat care să cuprindă următoarele mențiuni: denumirea angajatorului, datele de identificare a persoanei, perioada în care s-a desfășurat activitatea, cu indicarea datei de începere și de încetare a acesteia, funcția, meseria sau specialitatea exercitată, salariul tarifar la orele lucrate lunar, salariul brut la orele lucrate lunar, denumirea sporurilor/veniturilor suplimentare pentru care s-au virat contribuțiile la asigurările sociale (cas și pensie suplimentară), procentul sau suma acordată, perioada în care a primit sporul/venitul suplimentar și temeiul în baza căruia s-a acordat.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare, ce se depune la Tribunalul București, Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale.

Pronunțată astăzi, 28 octombrie 2019, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediu grefei instanței.

Președinte,
Ifrim Valentina Steliana

Asistent judiciar,
Ilieșcu Daniela Nicoleta

Asistent judiciar,
Ianculescu Janina Alexandra

Grefier,
Popovici Mădălina